

Første Behandling af „Forflag til Lov om Søværnets Ordning.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 2015 ff.)

Formanden: Siden jeg aabner Forhandlingerne, vil jeg gjøre opmærksom paa, at den ærede Marineminister i Diebliffet ikke er tilstede, idet han er forhindret deri ved sin Nærværelse i Landssthinget. Det vil derfor maaske være hensigtsmæssigt at vente et Par Dieblif, indtil Ministeren kommer tilstede.

Efter et Ophold bemærkede

Formanden: Da det synes at ville være nogen Tid inden den ærede Marineminister kommer tilstede, vil jeg udsætte Mødet. Det skal blive tilkjendegivet de ærede Medlemmer ved Ringning i alle Lokaler, naar Mødet bliver gjenoptaget.

kl. 2, 55' gjenoptoges Mødet, og Ordet gaves til

Sagen: Det foreliggende Revisionslovsforslag for Søværnets Ordning, har omtrent en lignende Historie som det Revisionslovsforslag for Hæren, som vi have behandlet for nogle Dage siden. Det er tredie Gang, det foreligger her, og det er ikke nogensinde naaet ud over første Behandling. Da Forslaget blev forelagt for to Aar siden, blev det henvist til et Udvalg, og dette Udvalg afgav inden Sessjonens Slutning en foreløbig Betænkning. Der var 3 af Udvalgets Medlemmer, nemlig de 3 Herrer Hærofficerer, som mente, at de ikke havde kunnet gjenmænte Lovforslaget saa nøie, at de kunde afgive endogsaa kun en foreløbig Betænkning. Det øvrige Udvalg delte sig i to Dele, nemlig et Flertal og et Mindretal, som begge afgave en Betænkning. Flertallet var næsten alle de øvrige Medlemmer af Udvalget, hvorimod Mindretallet udgjordes af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Jeg skal nu srag bemærke, at, naar der ikke blev bragt nogen Overenskomst tilveie mellem Flertallet og Mindretallet, laa det ikke deri, at jo vel nok i det Mindste nogle af Flertallets Medlemmer kunde gaa ind paa en Forhandling og maaske tiltræde flere af de Forflag, der vare fremkomne fra Mindretallets Side, men dette Forflag var Udvalget i det Hele fuldstændig ubekjendt, lige indtil Flertallet havde frevet sin Betænkning, og jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg saae slet ikke dette Forflag, før Forhandlingen var bragt til Ende. Jeg nævner

det, fordi det kunde synes lidt besynderligt, at der er Dele af dette Mindretalsforslag, som ikke fra min og fra min Kollegas Side, som dengang havde Sæde i Udvalget, Kommandør Schönheyder, vare tiltraadte. Mindretallet havde med stor Sagkundskab sat sig ind i Marinens Forhold; jeg saae deri Forflag, som jeg vidste havde bevæget sig i Marinen, og i det Hele Toner og Stemninger, der klang som en Røst fra Marinen. Det geraader det ærede Medlem til Vre, at han saa nøie har kunnet gjøre sig bekjendt med Marinens Dnsfer. Saaledes stod Sagen, og da Lovforslaget Maret efter blev forelagt her i Thinget, var det, om jeg husker ret, i den saakaldte Taushedsperiode. Der blev ikke ved 1ste Behandling udtalt et Ord om Lovforslaget, og der kom heller ikke nogen Betænkning for det Udvalg, hvortil det blev henvist. Nu har den høitærede Marineminister, skjøndt han ikke tidligere har haft Leilighed til at udtale sig om den nævnte Betænkning, taget saavel Flertallets som Mindretallets Betænkning for sig i Sommer og gennemgaaet dem meget nøiagtigt, og den Maade, hvorpaa den høitærede Marineminister har stillet sig til Forslagene i det Hele, fortjener Anerkjendelse. Det lader til, at han i det nu foreliggende Lovforslag har strakt sig saa vidt, som han mente at kunne gjøre. Jeg har dog nogle faa Bemærkninger, jeg vil anstille derved, der, som jeg haaber, ville blive velvillig modtagne. Det foreliggende Lovforslag stiller sig fra Forflag til Lov om Hærens Ordning og ligeledes fra den nugældende Lov om Søværnets Ordning i et væsentligt Punkt, idet det omfatter ikke alene Personellet, men ogsaa Materiellet. Det er jo bekjendt, at Loven om Hærens Ordning slet ikke nævner Noget om Vaaben end ikke Noget om Befæstningsanlæg, og den nuværende Lov om Søværnets Ordning nævner heller ikke Noget om Materiellet. Det gjør derimod det Forflag, som vi nu have til Behandling. Hvad Personellet angaar, da tager jeg efter min Overbevisning ikke i Betænkning at sige, at den danske Flaade i det Hele taget eier et godt Personel. Dette har ikke altid været saaledes. Personellet har haat sin Uvirkningsperiode efter Krigen med England fra 1807 til 1814, ogj' efterat Engelsmændene havde ranet Flaaden fra os. I den Tid lagdes der altfor ringe Vind paa Dvelfer, til at man kunde vente, at der skulde være noget dygtigt eller veløvet Personel; men efter de Erfaringer, der bleve indhentede i den første Slesvigske Krig, er der blandt Flaadens Personel i den Henseende slet et Opsving; der er kommet en større Alvor over Dvelferne, og jeg mener nu, at jeg er berettiget til at sige, at den danske Flaade i det Hele taget er i Besiddelse af et godt Personel. Jeg tvivler heller ikke om, at et Lovforslag om Ordningen af Forholdene ved Personellet i Flaaden vil Rigsdagen, naar man ser bort fra alle politiske Forhold, uden stor Banke-